

«No esquivis cap pobre» (Tb 4,7)

Aquest text del llibre de Tobies encapçala el Missatge del papa Francesc en ocasió de la Jornada Mundial dels Pobres que té lloc aquest diumenge, sempre amb la intenció de fer-nos prendre consciència d'una realitat davant la qual ens demana no passar-hi de llarg i, per això, ens diu «**no esquivis cap pobre**». Fa deu anys, referint-se a la inclusió social dels pobres, ja deia que «*de la nostra fe en Crist fet pobre, i sempre proper als pobres i exclosos, brota a preocupació pel desenvolupament integral dels més abandonats de la societat*» (EG 186). El tema de la pobresa i els continus gestos a favor dels pobres han estat constants i de forma transversal al llarg del seu pontificat; això ens fa veure una línia clara d'actuació i una opció preferencial cap els més desfavorits.

Aquesta convicció porta el papa Francesc a dir que «*Jesús ens va ensenyar aquest camí de reconeixement de l'altre amb les seves paraules i es seus gestos*» i es demana «*per què enfosquir una cosa tan clara?*» (EG 194). Què podem dir quan, segons el darrer informe de la Fundació Foessa, el 16,8% de les famílies queden per sota el llindar de la pobresa severa una vegada pagats l'habitatge i els subministres bàsics, quan les llars amb manco ingressos inverteixen més de 6 de cada 10 euros en habitatge i alimentació, quan el 16% de la població en lloguer experimenta un nivell extrem d'estrès financer, és a dir, hi destina més del 60% dels seus ingressos. **Tenim la pobresa a les portes, els pobres als quals no podem ni hem d'esquivar.** De fet, la dura realitat de molts germans i germanes nostres ens condueix a haver d'enfrontar-nos amb el contingut central de l'Evangeli.

En el text de Tobies veiem com el seu pare Tobit li demana **que vagi a descobrir algun pobre entre els germans deportats per convidar-lo a dinar plegats**. Així ho va fer. «*Seria molt significatiu -ens diu el papa Francesc- si, en la Jornada dels Pobres, aquesta preocupació de Tobit fos també la nostra. Convidar a compartir el dinar dominical, després de compartir la Mesa eucarística. L'Eucaristia celebrada seria realment el criteri de comunió. Per altra part, si entorn de l'altar som conscients que tots som germans i germanes, com en seria de visible aquesta fraternitat compartint el menjar festiu amb el qui li manca el necessari!*». Això és el que volem fer. Fa unes setmanes, ja vam compartir la taula del dinar amb més de dos-cents dels qui hem acollit sense llar, com ja ho hem fet en altres ocasions. Avui són convidats a l'Eucaristia a la Seu i a altres comunitats i, diumenge que ve, a compartir novament el dinar de germanor.

Segueix dient el papa Francesc que «*quan som davant un pobre no podem girar la mirada cap a una altra part, perquè això ens impediria trobar-nos amb el rostre del Senyor Jesús. I fixem-nos bé en aquella expressió "cap pobre". Cadascun d'ells és el nostre proïsme. No importa el color de la pell, la condició social, la procedència. Si som pobre, puc reconèixer qui és el germà que realment em necessita. Som cridats a trobar cada pobre i cada tipus de pobresa, espolsant de nosaltres la indiferència i la banalitat amb les quals escudam un benestar il·lusori*». A la nostra diòcesi **tenim moltes oportunitats de trobar-nos amb persones que viuen situacions de pobresa i fer-nos acollidors**, fins a respondre amb generositat i creativitat per a pal·liar la seva precarietat i el seu sofriment. En cadascun d'ells, hi és present Crist. És ell mateix qui ens diu: «*Tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho fèieu a mi*» (Mt 25,40).